

El Dr. José María Hernández Garnica a Montalegre

El matí del dia 23 de novembre de 1972, sant Josepmaria Escrivà de Balaguer va dir al final d'una trobada a l'Escola Esportiva Brafa: *"M'espera un malalt i no tinc dret a fer esperar un malalt, que és Crist ... Li cal el pare i la mare, i jo sóc pare i mare"*¹. Qui l'esperava era el Dr. José María Hernández Garnica, diagnosticat pocs mesos enrere d'un càncer i sotmès a tractament de quimioteràpia en una clínica de Barcelona.

Aquella mateixa tarda, en una reunió més reduïda a la casa de recessos de Castella, el fundador de l'Opus Dei es va referir a aquesta trobada amb el servent de Déu, que seria l'última de tots dos aquí a la terra: *"Avui he estat amb un germà vostre ... He de fer uns esforços molt grans per no plorar, perquè us vull amb tot el cor, com un pare i com una mare. Fa uns mesos que no l'havia vist; m'ha semblat un cadàver ja ... Ha treballat molt i amb molt d'amor, potser el Senyor ha decidit donar-li ja la glòria del Cel"*².

1 A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, Rialp, Madrid 1983, p. 395.

2 A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, Rialp, Madrid 1983, p. 395.

La Providència va disposar que pocs dies després el Dr. Hernández Garnica morís, amb fama de santedat, la vigília de la solemnitat de la Immaculada Concepció. A partir de llavors moltes persones van acudir al cementiri de Montjuïc, on reposaven les seves restes, per encomanar-s'hi i demanar-li favors.

A l'església de Santa Maria de Montalegre, a Barcelona, encomanada a sacerdots de la prelatura de l'Opus Dei, hi treballen moltes persones que havien conegut i tractat el Dr. José María Hernández Garnica, i li tenen gran devoció, per la qual cosa els va semblar que si les seves restes mortals reposaven en alguna de les capelles, facilitarien que moltes persones poguessin anar-hi a resar, invocant la seva intercessió, ja que l'església està en un lloc cèntric de Barcelona.

Amb el pas del temps la devoció privada al Dr. Hernández Garnica va anar creixent, i les estampes i fulls informatius es difonien amb rapidesa. Cada vegada més persones mostraven interès per anar a resar davant la seva tomba, sobretot a partir del 17 de març de 2009, quan

donar el decret de validesa de la Investigació diocesana sobre la vida i virtuts del Servent de Déu. El cardenal arquebisbe de Barcelona va cursar, davant d'aquesta Congregació, la sol·licitud per al trasllat de les restes del Dr. Hernández Garnica. Amb la deguda autorització, la data va quedar fixada per a l'11 de novembre de 2011.

Es van efectuar les necessàries reformes a la capella del Santíssim perquè pogués

es va clausurar la fase diocesana del seu procés de Canonització. En els aniversaris de la mort del Dr. José María Hernández Garnica se celebraven en aquesta església misses en sufragi per la seva ànima, amb augment continu d'assistents.

També es van organitzar a Montalegre diferents activitats per facilitar el coneixement de la vida santa del Dr. Hernández Garnica: projecció d'un documental sobre la seva vida, taules rodones amb testimonis de persones que el van tractar més directament, presentació d'una semblança impresa, etc. L'assistència cada dia era més gran, així com els favors atribuïts a la seva intercessió.

Al'església de Montalegre es va preparar un dossier que documentava l'extensió de la fama de santedat del Dr. José María Hernández Garnica en aquest àmbit i justificava el trasllat de les restes. Arribaven favors de tota mena: la salut de parents, la solució d'apressants problemes econòmics, la tornada als sagraments d'un amic i tota mena de qüestions domèstiques.

Mentrestant, el procés va seguir el seu curs i el 18 de març de 2010 la Congregació per a les Causes dels Sants va

acollir les seves restes. Aquest joíós esdeveniment va donar un nou impuls a la devoció privada al Servent de Déu. El cost de les obres d'adaptació de la capella del Santíssim es va sufragar amb aportacions en agraïment pels favors rebuts. Va ser una mostra més de l'arrelada devoció al Dr. José María Hernández Garnica.

L'11 de novembre de 2011 l'església de Montalegre estava plena de fidels; com és lògic, hi van assistir els parents de Dr. Hernández Garnica. L'acte el va presidir el cardenal arquebisbe de Barcelona, acompanyat del vicari regional de l'Opus Dei a Espanya i d'altres autoritats eclesiaístiques. A l'homilia, el cardenal va recordar la vocació universal a la santedat de tot batejat, glossant la lectura de la

carta de sant Pau als cristians de Roma: "l'Esperit (...) dóna testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també hereus" (Rom 8, 16-17). Va recordar que el servent de Déu va lluitar per viure els ensenyaments de sant Josepmaria, que, com va assenyalar el cardenal, va ser precursor d'aquesta doctrina que el Concili Vaticà II promulgaria de forma solemne, anys després, en la constitució dogmàtica *Lumen gentium*. L'homília va acabar així: "*Venim aquí a posar-ho tot en mans de Déu. Senyor, els sants ho són perquè ens ajudin amb el seu testimoni, per*

posar de relleu els vostres mèrits infinits i perquè intercedeixin per nosaltres; si és la vostra voluntat, que algun dia el puguem també nosaltres venerar com a beat i com a sant".

Acabada la litúrgia de la Paraula, les restes del Dr. José María Hernández Garnica es van traslladar en processó a la nova sepultura. El Sr. Cardenal va beneir el sepulcre i, abans que hi fossin dipositades les despulles, es va procedir a la lectura de l'acta que dóna fe de la causa i de la celebració del dia de la seva inhumació perpètua. Es va concloure amb el rés d'un respons i el cant del *Violai*, himne marià d'arrelada tradició a Catalunya.

Abans de marxar, molts dels presents es van acostar a la nova sepultura del Dr. Hernández Garnica per resar-hi uns instants. Unes setmanes després, i com cada any, es va celebrar la missa de difunts en l'aniversari de la seva mort. Aquest 7 de desembre amb l'atractiu especial de tenir-lo ja a Montalegre. Per això, en acabar la missa, el rector de l'església, acompanyat d'un bon nombre

de fidels, va poder resar un respons davant el seu sepulcre. L'acció del Dr. Hernández Garnica a Montalegre ja s'ha notat; hi ha una major activitat a l'església, com a fruit de l'impuls de la devoció privada, a l'espera que algun dia, quan Déu vulgui, se'n pugui celebrar la Beatificació.

Favors

Havent perdut en una parada d'autobús un portafolis que contenia documentació important i confidencial, amb gran angoixa vaig encomanar el cas al Dr. José María Hernández Garnica, demanant que caigués en bones mans. Gairebé immediatament, va sonar el meu telèfon mòbil i un senyor molt amable em va comunicar que havia trobat el

portafolis i que, atesa la importància del seu contingut, havia decidit custodiar-lo personalment, i que el tenia a la meua disposició al seu domicili. Amb gran alegria vaig anar a recollir-lo i vaig explicar al meu benefactor el que havia succeït, fent-li entrega d'una estampa del Dr. Hernández Garnica, que va rebre molt complagut. **F.M.G. (Barcelona)**

Vaig començar encomanant a la intercessió del Dr. Hernández Gamica els horaris de treball d'una germana. Ara, a més, l'empresa es troba en molt mala situació. Els horaris han anat canviant, ja no són tan dolents com abans i encara que l'empresa està malament no l'han acomiadada com a alguns dels seus companys. Dono gràcies a Déu i al seu Servent. **C.G.Z.**

Quan fa set anys vaig perdre la meva mare, vaig trobar en la Mare de Déu una segona mare, i fa dos anys després de morir el meu pare José María Hernández Gamica s'ha convertit en la meva protecció i el meu consol. Cada nit, després de les meves oracions habituals li reso i li confio els dubtes del dia i ell m'ajuda sempre. No puc relatar un miracle extraordinari, però sí favors constants que em fan sentir acompanyada i protegida, menys sola. **C.M.B. (Astúries)**

Estic promovent per a l'estiu un programa a Irlanda d'aprenentatge de l'anglès. Com que havia sentit que el Dr. José María Hernández Gamica va impulsar la tasca de l'Obra en aquest país, vaig decidir encomanar-li les possibles inscripcions. Quan vaig començar a encomanar ja tenia tancat un grup de 6 noies (16-

21 anys), però m'interessava començar-ne un altre de 8 a 13 anys i ningú no em trucava. Per fi vaig rebre la trucada d'un amic per informar-me que havia decidit inscriure la seva filla de 12 anys en el programa. La filla es diu Almudena però a casa li diuen "Chiqui". Em vaig adonar que el seu apel·latiu familiar és el mateix que el del Dr. José María Hernández Gamica, i atribueixo a la seva intercessió aquesta primera inscripció del nou grup i li encomano ara tots els dies de poder tancar-lo amb almenys 3-4 inscripcions més. **E.U.**

Aquell matí vaig ser fora de casa com tres hores, em vaig treure les ulleres i no vaig notar res; en tornar a posar-me-les veig que em falta un vidre; després de buscar-lo, res: vaig a casa miro per l'habitació i tampoc res. Llavors penso en el Dr. José María Hernández Gamica i li dic, ja que demà traslladen les seves restes a Montalegre, que em faci el favor de trobar el vidre. Només demanar-li faig un pas i noto que amb el peu he donat un copet a alguna cosa: era el vidre! En agraïment he volgut donar a conèixer el favor de seguida; demà a Montalegre donaré una almoina per a la seva causa de beatificació. **M.A.R.**

ORACIÓ

Senyor, Déu nostre, que heu volgut compartir amb el vostre servent José María, sacerdot, per estendre en diversos llocs del món la crida a santificar-se en la vida ordinària, ajudeu-me a seguir Jesucrist i a tractar-lo en les ocupacions quotidianes, per dur l'alegria de la vocació cristiana a moltes altres ànimes. Glorifiqueu el vostre servent José María i concediu-me, per la seva intercessió, el favor que us demano...

(demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

De conformitat amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que en res no es pretén prevenir gens el judici de l'autoritat eclesiàstica, i que aquesta oració no té cap finalitat de culte públic.

Es prega als qui obtinguin gràcies per la intercessió de José María Hernández Gamica que les comuniquin a l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei a Espanya.

Publicacions

José Carlos Martín de la Hoz: *Por los caminos de Europa*. Ed. Palabra, "Folleto Mundo Cristiano", núm. 745. Madrid 2004.

Documental José María Hernández Gamica. *Por los caminos de Europa* (27 min), Goya producciones, Madrid 2008.

José Carlos Martín de la Hoz: *Obrint horitzons*. Ed. Església de Santa Maria de Montalegre, Barcelona 2010.

Notícies de la Causa

Es treballa actualment en l'elaboració de la Positio sobre la vida i virtuts del Dr. Hernández Gamica.

Agraïm les almoines dels que desitgen col·laborar en les despeses de l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei, que ens arriben per gir postal; per transferència al c/c núm. 0182-4017-57-0018820005 al BBVA, agència urbana del carrer Diego de León 16, 28006 Madrid, o per altres mitjans.